Anul V. Nr. 12 Cluj, Duminecă 23 Martie 1930 3 Lei exemplarul.

Chemarea Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180·—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorităţi şi instituţiuni.....Lei 500·—
In streinătate dublu.

ANUNŢURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAŢIA ZIARULUI CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-89

Taxa poştală plătită în numerar. No. 12128/929

Inventarizarea opinici publice

Guvernul actelor patriotice curajoase, a trecut cu strălucit succes şi aceasta grea misiune. A inventarizat sincer, cinstit, cu conştienţiozitate religioasă şi cu precizie matematică, toate glasurile din ţară.

Pentru întâia oară se ştie în aceasta ţară ce vor oamenii? Se ştie ce vor ţăranii la sate? ce vrea ţara în întregime, ce vrea burghezimea oraşelor? Astăzi, dupăce guvernul Maniu a avut grija ca printr'o serie întreagă de alegeri generale şi parţiale să inventarizeze opinia publică din ţară azi guvernul Maniu a înscris în istoria contimporană a ţării o pagină, scrisă pe cât de modest şi în tăcere, pe atât de răsunătoare în efect. Guvernul şi-a ţinut de a sa sfântă datorie de a simplifica radical — printr'o numărătoare preciză şi cinstită a voturilor ţării — equaţia mare a politicei ţării româneşti.

Cu o singură trăsătură cinstită: *libertate ideală în alegeri*, el elimină din equaţia complicată a politicei ţării noastre o serie de necunoscute, o serie de „X"-uri tămăcite de unii într'un fel de alţii altfel, totdeauna însă în dauna ţării.

Exagerările pacifiste, mistificările revoluţionare au primit expresii numerice. Guvernul, care a avut curajul să procedeze la o numărătoare a voturilor, conexând acesteia şi soartea guvernului după o guvernare aspră de un an şi jumătate, a eşit deci de două ori învingător. Invingător căci majoritatea zdrobitoare a voturilor s'au dat în favoarea lui şi al partidului, din sânul căruia s'a format, a eşit învingător şi mai glorios, căci a dat, ţării un inventar precis al opiniei publice.

Desigur că rezultatul alegerilor din urmă, e o comoară extrem de preţioasă pentru toţi aceia cari renunţând la greşelile trecutului prin guvernări artificiale, cu ignorarea şi mistificarea voinţei ţării, vor pe viitor să facă o politică reală, constructivă, bazată pe fundamentul solid al expresiunilor reale şi a realităţilor. Pentru aceste rezultatul general al alegerilor trebue să fie stânca puternică, de pe care să plece toţi cari vor să ducă destinele ţării spre drumuri şi scopuri măreţe.

Iventarizarea reală a opiniei publice din România, e de altfel una dintre acele uriaşe înfăptuiri ale guvernului Maniu, care fără a fi trecute cu mult sgomot la activul meritelor partidului naţional-ţărănesc vor rămâne ca acte decisive în consolidarea poporului român într'un Stat naţional românesc.

a. t. m.

Pesimism

(m) *In Germania, Cehoslovacia, Austria şi Ungaria, în toate clasele producătoare, în toate branşele, pretutindeni am întâlnit acel pesimism economic, care demoralizează, descurajează iniţiativa şi paralizează orice activitate sănătoasă.*

Dezechilibrul general al vieţii economice îşi găseşte expresia în dezolantul tablou al stagnării muncii productive, în numărul mereu crescând al şomerilor, în acţiunile disperate ale cercurilor conducătoare pentru înlăturarea mizeriei apăsătoare, în apatia şi rezignarea oamenilor, cari nu mai aşteaptă nimic dela viitorul apropiat.

Această lume, hipnotizată de viziunea unui dezastru economic, îţi face impresia că este incapabilă de eforturi salvatoare şi deci iremediabil pierdută. Va trebui să se producă o zguduire puternică, care să trezească din nou la viaţă massa aceasta somnambulă. Totuşi, oricât de sombre par a fi perspectivele viitorului, se mai găsesc oameni curajoşi cu voinţă de fier, cari nu capitulează în faţa situaţiei letargice, ci luptă eroic pentru normalizarea vieţii economice şi publice. Se fac cercetări ştiinţifice, se caută cauzele dezastruoasei stări deprimante şi se propun soluţii împreunate cu experimente. Ţările amintite fac impresia unui imens laborator în care se lucrează pentru găsirea formulei de fericire universală.

Situaţia economică este caracterizată prin abundenţa de mărfuri şi mijloace financiare prin criza de afaceri pe toate liniile şi prin mersul în gol al aparatului economic. Dacă unele fabrici mai produc, aceasta nu însemnează că lucrează la comandă, ci mai mult că se străduiesc, cu imense sacrificii, să dea posibilitate de câştig sutelor de mii de muncitori.

Pentru evitarea şomajului, multe comune din Germania oferă sume fantastice diferitelor intreprinderi numai ca să nu-şi înceteze activitatea.

Zvârcolirile acestea sunt urmarea unei excesive activităţi industriale, a supraproducţinei, ce nu mai găseste plasament, iar pe de altă parte efectul urcării treptate a cheltuelilor de producţie, în care întra cu procentul cel mai urcat manopera. Indicile preţurilor articolelor de mare consum ne arată că suntem încă cu 20—40% mai scumpi decât înainte de războiu; în schimb câştigul individului abia dacă atinge pe cel antebelic. Din diferenţa aceasta permanentă izvoreşte adevărata perturbare economică cu toate repercursiunile ei triste.

Străduinţa factorilor conducători va trebui să fie deci eliminarea acestei diferenţe şi armonizarea intereselor, apoi reglementarea producţiei naţionale şi încadrarea ei în ansamblul general economic european, pentru a cărei realizare s'au consfătuit timp de aproape 5 săptămâni „doctorii" adunaţi la Geneva.

Mecanismul ecanomic este foarte subtil şi precis, aşa că orice piesă s'ar defecta, nu mai funcţionează decât anozonal sau de fel. O constatăm în primul rând la noi. Cea mai principală ramură de producţie naţională, agricultura, se zbate într'o criză cumplită. Preţurile cerealelor ajunse aproape sub cele de cost, cerealele noastre nu găsesc nici măcar aşa debuşeauri. Criza prin care trece agricultura noastră se răsfrânge azi asupra tuturor păturilor producătoare, răspândind şi la noi pesimisul dezolant.

Banul nu rulează, statul ca cel mai mare consumator nu consumă, se fac pretutindeni economii şi astfel ajungem la stagnare. Dar în asemenea momente critice statul e dator să intervie, să pună din nou în mişcare aparatul de producţie şi să spulbere pesimismul aducător de dezastre.

Aceasta-i problema principală a zilei de azi care-şi aşteaptă soluţia rapidă.

Armistiţiul vamal

Va fi subiectul atractiv despre care va conferenţia la Clubul Partidului Naţ.-Ţărănesc, dl Dr. V. V. Tilea, deputat.

Fraţii chemărişti şi în general domnii membrii ai partidului naţ.-ţărănesc sunt binevăzuţi la aceasta conferinţă ce se va ţinea Marţi, 25 luna curenţă, la orele 11 jumătate a. m. în localul Clubului, din Str. Regina Maria No. 36.

Orientarea ideologică a tirerei generaţii intelectuale

Trecând în revistă şi făcând rechizitorul manifestaţiunilor actualei generaţii tinere, constatăm cu durere lipsa de orientare ideologică, a celor mai multe grupări.

Nu de mult un distins amic al meu mi-a relatat procedura urmată, acum câţiva ani la pornirea mişcării tineretului ţărănist din vechiul regat. — In concluzie am putut constata că sub raport ideologic, diferitele grupări raliate pentru mişcarea agrariană, erau destul de disparate. Unii preconizau un socialism integral, alţii un socialism agrar, ca apoi agrarienii naţionali să stea în mijlocul balanţei care era trasă în dreapta de altă grupare, burghezia neconsolată. Dar cum mobilul delăturării unei guvernări dezastruoase i-a unit prin conciliaţiuni ideologice şi de program, au reuşit să se apropie sincer şi să pornească o mişcare unitară, care nu avea numai interesul realizărilor materiale imediate ci avea programul de viaţă publică precedat de discuţiunile cari au dus la conciliaţiunea ideologică, de care-am vorbit mai sus.

Această istorie m'a impresionat incontestabil, căci a trezit în mine amintirea clipelor trăite în Ardeal şi Bucovina, când tot destul de disparate gânduri prin conciliaţiune ideologică, şi-au strâns rândurile şi-au alcătuit un program şi-au pornit marea mişcare a tineretului chemărist, pentru realizarea unei orânduiri de legalitate cât mai perfectă în scumpa noastră Românie.

In mişcarea tineretului chemărist trebue întrezărită înainte de toate înfăţişarea ideologică a ei, căci prin dânsa s'au creat caracterele ferme, — chemăriştii de marcă, chemăriştii prin esenţă, — şi cari au reuşit prin constanţa atitudinei şi-a părerilor să intimideze o pleiadă de oameni strânşi în mănunchi, fără nici o forţă de intelectualitate şi fără nici un suport real de gânduri bune pentru îndrumarea treburilor în ţara noastră. Acţiunea chemăristă în această ipostază la pornirea ei şi-a continuat drumul cu demnitate până astăzi. Ideologia chemăristă este tot aşa de puritană şi neîngăduitoare ca şi odinioară, şi numai prin această puritaneitate şi forţă morală a putut să producă revoluţia prin care-au trecut.

Astăzi avem ocazia de-a fi martorii unor serii de grupări şi manifestări ale generaţiei tinere, cari prin faţa lor prea materială, prin lipsa unităţii, de vederi şi tactică, prin lipsa constanţei de atitudini şi-a continuităţii, de operaţie şi afirmaţiune, probează îndeajuns lipsa orientării ideologice

(Continuare pe pag. II)

Orientarea ideologică a tinerei generaţii intelectuale.

(Urmare din pagina I-a.)

a acestor, poate bine intenţionaţi, copii ai generaţiei care-a produs o atât de dezastruoasă criză de morală generală.

In capitala Ardealului, la Cluj, sunt grupaţi o parte din tineretul intelectual, după partide politice. Bineînţeles că cele mai distinse elemente sunt grupate în jurul mişcării chemăriste unde au putut să fie mereu îndrumaţi şi ideologic.

Gruparea tineretului din jurul partidului liberal o formează cunoscuţii vestitori. Anticipat putem afirma, lipsa complectă de legătură pe bază de intelectualitate, între membrii cari o compun. Este mai interesant de ştiut cum a luat naştere această mişcare, într'un timp când toate minţile, gândurile şi faptele se îndreptau spre delăturarea unui regim uzurpator, cel al guvernului partidului liberal. Puritaneitatea şi selecţia elementelor la întrarea lor în organizaţia chemăristă a exclus spiritele mai labile, cari fie datorită faptului că n'au putut să se grupeze în mişcarea generală a tineretului român din Ardeal, fie că s'au călăuzit de principii mai oportuniste, au fost agreaţi cu eviditate, de uzurpatorii puterii de pe-atunci. Acest lucru l'am putea documenta şi mai material prin înşiruire de nume, — chemarea însă prin eleganţa şi nobleţa atitudinei, se fereşte de aceasta şi nu discută decât principial problema de orânduire care merită acest lucru.

Iată cum vestitorii n'au vestit nimic, căci n'aveau o legătură de doctrină între dânşii şi nu le-a stimulat acţiunea nimic ideal, numai un interes material imediat.

O altă grupare tinerească o constitue aşanumiţii „Oţeliţi" cari sunt afiliaţi partidului averescan. Această mişcare se datoreşte pauzei naţionalismului integral, de care-a fost animată studenţimea universitară înainte cu 5—6 ani şi mai mult, întâlnită prin nenorocire cu parada naţionalismului creştin a unor persoane cari au priceput momentul pentru încadrare a unor oameni ameţiţi pân' aici de-o falsă ideologie, chiar fanatizaţi, şi pe urmă lăsaţi la răscruce. Nimic autonom, nimic de doctrină puritanee şi independenţă nu se poate găsi la această mişcare.

Astăzi aceste grupări îşi menţin modestele lor cadre datorită celui mai imoral mobil cel al restabilirii regimurilor de guvernare trecută, în vederea aranjamentelor personale şi procopsirilor cari le urmăresc.

Iată cum în lipsa orientării ideologice, generaţia nouă grupată în vestitori şi oţeliţi nu pot decât să scăriţeze din puterea generală de creaţiune, a acestei generaţii în care se pune atâta încredere.

Fără îndoială însă că operaţiunile lor, aşa cum le arată, constitue un argument în plus, încrederii ce şi-o pune ţara în tineretul chemărist care a fost călăuzit mereu de-o ideologie demnă.

Ultima fărâmitură a tineretului intlectual preocupat de probleme publice o formează studenţimea universitară, neîncadrată în partide politice, şi care păstrează moştenirea idèilor ce s'au complăcut în atmosfera ţării noastre! Această grupare este numeric aproape inexistentă, datorită tot dezorientării ideologice, căci creatorii mişcării au trecut toate limitele condescendenţei între dânşii, pentru ca din această gâlceavă să lese'n prăpastie o mişcare pornită cu destul elan. Reminiscenţele de tristă memorie au însă o manieră de-a recruta tinerele elemente cari descind în centrul universitar şi cari n'au nici măcar căderea constituţională de-a fi preocupaţi de probleme de ordin politic. Abuzul cu introducerea acestor tineri în viaţa universitară, se poate vedea în repeţite rânduri. Dar aceştia îndată ce se introduc în viaţă, printr'o emancipare spontană, se debaraseazâ de hibrida doctrină profesată de aceşti întârziaţi.

Studenţimea universitară în general nu este grupată în partide politice. Ei se cultivă ca odată spunându-şi cuvântul într'o problemă de orânduire publică, să şi-l poată spune cu toată convingerea.

O lipsă de ideologie la grupările tinereşti, vor duce la un mare dezastru moral, ai căror autori sunt generaţia vecinicilor avizi beneficiari.

ALEXANDRU A. HERLEA.

SPERANŢE

Toată lumea ştie că dl Vintilă Brătianu e un om urât. Este aşa de unanim recunoscut acest fapt, încât atributul „urât" apare pe lângă numele fostului vistier ca un pleonasm. E ca şi cum ai spune că dl Moşoiu e obez, că iarba e verde, că Trancu-Iaşi e orator, că „Naţiunea" e mincinoasă... E un defect pe care desigur fostul prim-ministru şi-l recunoaşte.

Totuşi, dacă l'am urmări câteodată în plimbările sale nevropate în jurul spaţioaselor saloane dela Florica, pariez că l'am surprinde uitându-se uneori pe furiş în cristalul oglinzii, privindu-se galeş, şi cu oarecare mulţumire:

—„Măi, nu sunt tocmai aşa de urât precum se spune".

Aşa-i omul. Se lasă furat de iluzii şi încearcă să fugă de realitate dacă ea nu-i tocmai pe placul lui. O face chiar dacă e sigur că se înşală. Şi de ce n'ar face-o? Nu avem oare dreptul să căutăm plăcerea?..

Privite sub acest unghiu, bucuria şi optimismul liberalilor şi averescanilor din ultimul timp îţi apar cu totul nevinovate...

— „Ai auzit? Cade guvernul!"

— Zău, cade?"

— „Păi nu ştii? Ce, n'ai cetit în „Naţiunea?" Şi privindu-te oarecum compătimitor, misteriosul interlocutor se departă cu un zâmbet şi o privire în care vezi par'că încrustate toate bucuriile şi plăcerile unei viitoare guvernări liberale.

... Săracii!...

Fiecare om se bucură în felul lui. Eu, unul, respect aceste bucurii căci sunt izvorâte din sinceritate. Şi-mi place sinceritatea.

Totuşi, între buzele mele strivesc un zâmbet. E un zâmbet ciudat, produs dintr'o compătimire şi poate şi puţină răutate. E zâmbetul care l'am văzut fluturând pe buzele Dvoastră când Vintilă se credea prin imposibilitate om frumos. O singură deosebire: Urâţenia lui Vintilă e substituită prin partidul liberal, iar treaba cu oglinda prin diferiţii suspinători după vremuri abundente în grăsime, trişti eroi de ultima oră, cari pentru mascarea situaţiei pestriţe din partidul liberal nu găsesc ceva mai bun, decât colportarea de ştiri fanteziste.

Ascultaţi-i, zâmbiţi dacă puteţi, şi lăsaţi-i să-şi continue drumul, căci sunt bieţi zmintiţi inofensivi şi iremediabili.

Pentru Nicolae Filipescu,

Acum când după potolirea ucigaşului flagel mondial, ni s'au împlinit străduinţele de veacuri unindu-ne într'un stat mare şi unitar, o datorie elementară ne impune să ne oprim o clipă din ritmul accelerat şi venal al contigenţelor cotidiane, în semn de omagiu şi recunoştinţă pentru fruntaşii ctitori ai Unirii

Zilele acestea, în legătură cu problema apărării naţionale s'a pus în circulaţie numele unuia din aceşti iluştri bărbaţi cari o viaţă întreagă au luptat pentru isbândirea visului secular.

Acest mare român este: *Nicolae Filipescu*, care în 1914 a fost cel mai crâncen propovăduitor al ideii că România nu poate întra în războiu decât alături de Antantă (Franţa, Anglia, etc.)

Prin discursuri de o clarviziune profetică şi de convingere sguduitoare, prin articole de gazetă şi prin toate manifestările vieţii sale Nicolae Filipescu s'a dovedit apostolul Unirii tuturor Românilor.

Cu toate astea Nicolae Filipescu n'are cel puţin un bust în ţara românească, la care a pus şi el o fărâmă din sufletul şi risipirea sa de nervi şi energie.

Ziarul „Curentul" a lansat o listă de subscripţie tocmai ca să umple această dureroasă, am putea spune chiar condamnabilă împietate la adresa aceluia care a fost Nicolae Filipescu.

Şi s'au găsit oameni cari au înţeles larg acest gest contribuind imediat prin obolul lor la săparea în bronz a chipului acestui pioner al înfăptuirii unirii.

Noi generaţia tânără ardeleană, care în copil rie auziam adeseori pe părinţii noştri rostind cu sfinţenie numele lui Nicolae Filipescu, ne proşternem sufletele în faţa memoriei lui şi promitem să fim vrednici de perceptele programatice pentru cari a luptat o viaţă întreagă. **„Chemarea".**

Pentru a împrospăta cetitorilor noştri toată strădania înflăcărat patriotică, clar văzătoare şi hotărâtă a lui Nicolae Filipescu pentru realizarea idealului naţional dăm mai la vale următoarea:

Cuvântare rostită la întrunirea dela Dacia a Ligii Culturale la 15 Februarie 1915.

Să ne strângem cu toţii, dela cel mai mare la cel mai mic (aplauze), dela rege la ultimul ţăran, (aplauze prelungite) îndreptându-ne spre unire prin unanimitate, în jurul singurei politice spre cari inima ne îndreaptă, pe care dreapta judecată o dictează şi pe care o impun împrejurările înfricoşate prin cari trecem. (Aplauze prelungite).

Ce ne spun aceste împrejurări cărora trebue să ne supunem?

Cronicarul zice că trăsnete şi fulgere erau în cer când în Scaun s'a urcat Şerban Vodă Cantacuzino.

Era o prevestire.

Când pe Tron s'a urcat regele Ferdinand, Europa era zguduită de cel mai înfricoşat război din câte sunt pomenite de istorie.

E şi aceasta o proorocire de ce va fi domnia de azi.

In vremurile furtunoase în cari trăim, nu cerem dela această Domnie nici bogăţia şi înflorirea din timpul lui Petru Rareş, nici iscusinţa diplomatică a lui Constantin Brâncoveanu. N'aşteptăm dela Regele nostru să dea la lumină pravile înţelepte, ori să fie ctitor de biserici ca Matei Basarab.

Ursita lui e să ne dea vitejia. (Ovaţiuni furtunoase).

Se vede că aşa a fost scris să fie şi de aceea îi zicem:

„Eşti trimisul lui Dumnezeu ca să împlineşti visul unui neam.

„Vei fi cel mai mare voevod al Ţării, împodobindu-te cu titlurile lui Mihai Viteazul: „Domn al întreg Ardealului, al Ţărei Româneşti şi al Moldovei" şi aducând pe deasupra strălucirea purpurei regale. Sau, răpus în cel mai suprem avânt de vitejie al neamului, vei fi totuşi sfinţit ca erou naţional.

„De nu va fi nici una nici alta, grozav mă tem că nici praf nu se va alege de Ţară şi de Dinastie".

„De aceia mărirea ce ţi-o urăm, Sire, este:

„Să te încoronezi în Alba-Iulia, sau să mori pe câmpia dela Turda"! (Aplauze şi aclamaţiuni entuziaste).

Primim din partea Consulatulu Italian din Cluj:

Domnule Director,

Cu onoare vă rog să binevoiţi a publica în pretiosul Dv. ziar cumcă dela 8 până la 23 Iunie va avea loc la Padova al XII-lea Târg de Mostre Internaţional, iară participanţilor la acel Târg, li se acordă viza paşapoartelor gratuită, arătând legitimaţiile eliberate de către „L'Ente Autonomo della Fiera" (Padova-Corso del Popolo).

Primiti, Domnule Director, odată cu mulţumirile mele dinainte şi distinsa mea stimă.

Cluj 21 Martie 1930 VIII.

Consulatul

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CLUJ

Nr. 664—1930

ANUNŢ

Municipiul Cluj închiriază prin licitaţie publică cu oferte în scris, închise şi sigilate pe durata de 3 (trei) ani dela data predării.

1. Casa de control de Vamă din Str. Feleacului, compusă din 1 încăpere fără dependinţe,

2, casa fost locuinţa pentru control de vamă din calea Dorobanţilor 123, compusă din 1 cameră, 1 bucătărie, 1 sopron deschis, 1 pivniţă, 1 pod, 1 latrină, 1 curte îngrădită,

3, bariera chintăului compus din 2 camere de locuit, 1 antreu, iar în folosinţa comună de 1 pivniţă, 1 latrină, 1 pod, 1 curte, în fine de 1 grădină de 160 stj. 2.

Licitaţia se va ţinea în conformitate cu dispoziţiunile cuprinse în art. 88—110 din legea Contabilităţii publice în ziua de 17 Aprilie 1930, orele 11 a. m. înaintea Comisiei de licitaţie, sala de şedinţe.

Condiţiunile de licitaţie se pot vedea în biroul Serviciului economic al Primăriei.

Cluj, la 18 Martie 1830.

Primăria Municipiului Cluj

Cetiţi „Foaia Noastră"
cea mai mare foaie poporală din ţară.

Scrisori din Roma

Oraşul greu încercat de... izbânda aliaţilor, perla Quarneroului: oraşul Fiume, cu corpu-i spintecat şi sângerând de sârma ghimpată care-l împarte în două părţi, simbolizând graniţa de ţară dintre Italia şi Iugoslavia, mereu furnizează lumii evenimente specific fiumane. Seria acestor evenimente dintre care poate cea mai tragic-expresivă a fost ocuparea oraşului de către generalul Caviglia, într'o sfântă zi de Crăciun jertfind Italia în aceasta luptă dintre fraţi adevăraţi câţiva zeci de morţi şi sute de răniţi. Oraşul în miezul căruia o sârmă ghimpată desparte Apusul de Balcani şi azi aduce restului lumii cele mai originale curiozităţi. Azi se devii cetăţean al oraşului Fiume ajunge un „decretto-prefettizio" (decret dela Prefect). Şi care e condiţia? Trebue să fi stat cel puţin 5 ani în Fiume. Dar nici aceasta nu ajunge spre a deveni cetăţean fiuman. Mai ai nevoe de ceva, ce pentru noi ardeleni şi în general state cu minorităţi etnice nu e un detaliu de ignorat; spre a deveni cetăţean fiuman trebue să-ţi fi însuşit limba italiană, în gradul de a fi capabil să o foloseşti *„come lingua di uso"* (limbă de conversaţie cotidiană)! Nu e un detaliu neglijabil şi e curios că ungurii n'au reclamat încă acest lucru la Liga Naţiunilor.

*

Desigur că ar fi hazardat a crede că Fiume nu stă sub inspiraţia Patriei Mamă: *Italia*. Şi aici se petrec mereu evenimente absolut originale. Astfel la 10 Martie a plecat în înconjurul Italiei: *„trenul grâului"*. Idee absolut mussoliniană: bună, practică, sistem expeditiv.

E vorba despre un auto-tren compus din 8 camioane — speciale — uriaşe servind difuziunei agriculturei raţionale. In aceste 8 vagoane-camion se vede totul, ce Academia de Agricultură, a realizat în ultimii ani. Trenul acesta al grâului va cerceta toate orăşelele mai importante ale Italiei şi va vesti acolo mijloacele moderne pentru raţionalizarea culturei grâului, — în prima linie, — apoi a felului de a lucra pământul şi creşterea vitelor. Va fi o şcoală minunată şi extrem de binefăcătoare. — Un vagon gol, va fi complectat pe drum, cu exemplare distinse adunate în drumul său. Idea cu *trenul grâului*, nu e o dogmă fascistă, care n'ar putea fi exportată...

*

Roma, trebue să fie capitală demnă de Italia fascistă. Era şi în trecut câtcă ici colo avea câte un defect de „toilette"... Albul lingeriilor spălate lăsate în grija vânturilor calde spre a îndepărta şi urma de umezeală din ele, făceau mereu notă disonantă monumentelor istorice şi clădirilor monumentale. Obiectivele fotografilor amatori de câte mii şi mii de ori n'au eternizat pe plăcile lor, spre pildă „Colosseul" care avea drept hinterland la dreapta şi stânga un codru plin de... indispensabile, ciorapi, cămeşi de noapte etc... Lingeria de azi încolo nu va mai atârna pe faţadele caselor şi nici în loc vizibil dinspre străzi. Pe cât de nevinovată apare unuia care n'a vizitat Roma, aceasta nouă măsură a uscatului lingeriei, pe atât de fericită ne pare nouă cari nu odată ne-am scandalizat de pălmuirea în astfel specific, a artei monumentale, deamnă de o atmosferă serioasă şi cel puţin aşa de majestoasă ca şi ele: monumentele.

*

Prefectul de Mattera mi s'a imprimat în memorie pe veci. Aveam eu părerile mele aşa bine precizate asupra bunurilor individuale. Ştiam că ele formează proprietatea ta, garantându-ţi-o aceasta chiar autoritatea de stat, atâta vreme, până nu o însuşeşti tu proprietarul. Dar în Italia par'că e şi puţină abatere dela acest principiu al bunurilor individuale. Un moşier: *Onofrio Ferrara*, proprietar — *negligent* al unei intreprinderi agricole, n'a voit să-şi sistemizeze moşia. Drept pedeapsă — a negligenţei — prefectul a însărcinat cu administrarea moşiei neglijată *alias condusă în defavorul economiei agricole naţionale* (interpretare fascistă asupra bunurilor individuale la care însă e cointeresată însaşi Naţiunea) a însărcinat Federaţia Agricolă a Provinciei. Iată şi comentarul unui ziar mare — fascist — asupra acestui pe cât de mic, pe atât de semnificativ eveniment:

„Gestul prefectului a fost admirat de populaţia întreagă şi va servi drept un preaviz semenilor cari trebue să înţeleagă că după normele Regimului (fascist) dreptul de proprietate e o noţiune eminamente socială, întrucât ea tinde a armoniza şi împăca drepturile individuale cu acele colective".

Pe prefectul energic de *Mattera*, care a creiat acest precedent original asupra bunurilor individuale nu-l voiu uita repede. Merită să fie citat în faţa tuturor leneşilor.

*

A produs o adâncă impresie aici uciderea barbară a episcopului misionar *Luigi Versiglia* şi don. *Caravario* în China. Deşi această din urmă jertfă nu e decât un singur ochiu din lanţul lung al jertfelor părinţilor Salesiani, totuşi în faţa lui s'a mişcat întreg catolicismul italian. Episcopul ucis trăia acolo de mai bine 25 ani în China, în regiuni de apostolat greu, unde părinţii Salesiani au înfiinţat şi conduc zeci de şcoli convertind la creştinism şi altoind în vinele fiilor noui ai bisericei creştine o creştere cu frica lui Dzeu spre preaslăvirea Lui şi mândria neamului din care au făcut parte. Au propagat cuvântul lui Dzeu nu cu riscul vieţii lor ci cu jertfirea ei. Nu este exclus ca acestei tragedii creştineşti
un conflict diplomatic grav între guvernul chinez şi cel italian.

*

Porumbeii, favorizaţii îndrăgostiţilor de pretutindeni, au fost militarizaţi în Italia... Ministrul de Războiu pătruns de serviciul imens ce pot aduce porumbeii zburători, în războiu, făcând legături preţioase între unităţi plasate în locuri diverse..., i-a militarizat!! — să-i zic astfel. Cu alte cuvinte ei fac parte din inventarul armatei. Să sperăm că marele stat major al porumbeilor militarizaţi, îl va forma „corpul de porumbei" din Piaţa San Marco din Venezia, căci ei au înfruntat atâtea furtuni, ca nimeni din alte unităţi de porumbei militarizaţi şi nemilitarizaţi. Ar merita-o bieţii de ei.

A. BIHOREANU.

De vânzare
UN
AUTOMOBIL
pentru 6 persoane
Marca BENZ
Preţul 20 mii lei
Str. Reg. Ferdinand 87
la şcoala de şoferi BEU.

Cetiţi şi răspândţii
„CHEMAREA"

MINISTERUL FINANŢELOR.

Oficiul Central de Licitaţie.

Publicaţiune.

Nr. 543—1930.

Se aduce la cunoştinţa amatorilor că în ziua de 8 Aprilie 1930. ora 10 jum. d. m. se va ţine la Institutul Farmaco-Terapeutic din Calea Dorobanţilor No. 39, licitaţie publică cu oferte închise în plicuri sigilate, pentru aprovizionarea Ministerelor Armatei, Interne, Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, Finanţe precum şi pentru aprovizionarea Cassei Centrale a Asigurărilor Sociale şi Cassa Muncii C. F. R. cu următoarele pansamente şi vată hydrofilă.

A) *46.000 bucăţi feşe de tifon* 14×14 fire pe cm.². Dimensiunea *5 cm./5 cm.*

Livrabile 1. 6000 bucăţi Minister Finanţe (Corp. Grănicerilor). — 2. 10.000 bucăţi Minister Interne (Corp. jandarmilor). — 3. 30.000 bucăţi Ministerului Muncii, Sănăt. şi Ocrot. Sociale.

B) *85.000 bucăţi feşe de tifon* 14×14 fire pe cm.². Dimensiune *10 cm./10 cm.*

Livrabile 1. 5000 bucăţi Minist. de Finanţe (Corp. Grănicerilor), — 2. 10.000 bucăţi Minist. de Interne (Corp. Jandarmilor). — 3. 70.000 bucăţi Minist. Muncii, Sănăt. şi Ocrot. Social.

C) *854.000 metri tifon hydrofil* 14×14 fire pe cm.² în pachete *a 50 metri lungime, 82 cm. lăţime.*

Livrabil 1. 300.000 metri Ministerului Muncii, Sănăt. şi Ocrot. Sociale — 2. 100.000 metri Ministerului Armatei (Dir. Sanitară). — 3. 4.000 metri Ministerului de Finanţe (Corp. Grănicerilor). — 4. 450.000 metri Cassei Centrale a Asigurărilor Sociale.

D. *350.000 metri tifon hydrofil* 12×12 fire pe cm.² Bulată în *pachete a 50 metri lungime şi 82 cm. lat.*

Livrabile 1. 200.000 metri Ministerului Armatei (Dir. Sanitară). — 2. 120.000 metri Cassei Centrale a Asigurărilor Sociale. — 3. 30.000 metri Cassei Muncii C. F.R.

E. *52.000 kg. vata hydrofilă* în pachete de 100 gr. şi *500 grame nette.*

Livrabile 1. 500 kgr. Ministerului de Finanţe (Corp. Grănicerilor) în pachete a 100 gr. — 2. 7.000 kgr. Ministerului Armatei (Dir. Sanitară) din cari

1.000 kgr. în pachete a 100 grame.
3.000 kgr. în pachete a 250 grame.
3.000 kgr. în pachete a 500 grame.

3. 1.500 kgr. Ministerului Armatei (Serv. Veterinar) în pachete a 500 gr. — 4. 20 kgr. Ministerului Armatei (Arsenalul Armatei) în pachete a 250 gr. — 5. 30.000 kgr. Ministerului Muncii Sănăt. şi Ocrot. Sociale în pachete a 250 gr. — 6. 700 kgr. Cassei Muncii C. F. R. în pachete a 100 gr. — 7. 12.500 kgr. Cassei Centrale a Asigurărilor Sociale în pachete a 500 gr.

F) *6.600 kgr. vată ordinară rulată în pachete a 500 grame.*

Livrabile 1. 4.000 kgr. Ministerul Armatei (Dir. Sanitară). — 2. 200 kgr. Ministerului de Finanţe (Corp. Grănicerilor). — 3. 2.4000 kgr. Cassei Centrale a Asigurărilor Sociale.

G) *10.000 kgr. vată celuloză în pachete a 500 grame,* pentru Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale.

Caietul de sarcini şi condiţiile licitaţiei pentru aceste pansamente se pot vedea în zilele de lucru ale Autorităţilor Publice, la Istitutul Farmaco-Terapeutic, dela 10-12. jum.

Predarea se va face, în cel mult 25 zile la autorităţile publice arătate în prezenta publicaţiune, in loturi dela data cererei fiecăreia. Plata furniturilor cari se vor contracta se vor efectua din bugetul fiecărei administraţiuni publice pentru partea de vată şi pansamente respective.

Ofertele se vor face în parte sau în totul pentru fiecare fel de pansament, ele vor fi insoţite de o garanţie de 5% din valoarea furniturii.

Furnitura se face pe riscul furnizorului. Supraoferte nu se primesc.

Licitaţia se va ţine în totul conform regulamentului pentru funcţionarea Oficiul Central de Licitaţie de care dnii concurenţi sunt obligaţi a lua cunoştinţă.

Nu pot lua parte la licitaţie decât persoane şi Casse de specialitate, cari vor trebui să producă acte doveditoare că au firma înscrisă, înterpuşii fiind cu desăvârşire exluşi,

Ministru:
MOLDOVAN

Directorul
Inst. Farm. Terap.
Dr. PAMFIL

„Rusia nu va pieri, comunismul va muri!"

Acesta este titlul *Rugăciunii* pe care poporul rusesc săeul de teroarea bolşevică, l'a pus deviză în îndârjita luptă de alungare a conducătorilor sovietici, streini de sufletul şi aspiraţiile adevăratului popor rusesc.

O vastă organizaţie anticomunistă şi-a ramificat fibrele de propagandă şi acţiune în întreagă Rusia, bolşevismul se clatină din ţâţâni, ţara de dincolo de Nistru e în pragul unui mare războiu civil. Societatea secretă care organizează şi conduce în toată Rusia lupta împotriva Sovietelor se numeşte: *„Frăţimea adevăratului rus"*.

Mizeria şi situaţia tragică din ţara lui Stalin a produs o stringentă nemulţumire în întreagă populaţia rusă, mai ales în rândurile ţărănimii, care este cinic jefuită şi batjocurită.

Extragem câteva pasagii din „Rugăciunea" pe care „Frăţimea adevăratului rus" a lansat-o în sute de mii de manifeste în întreaga Rusie.

Această *Rugăciune* — expresie fidelă a nenorocirilor din ţara flamurei roşii — vorbeşte dela sine...

„Doamne, mântueşte Rusia!"

Indreaptă ochii Tăi spre biserica ta prigonită, spre Episcopii şi slujitorii bisericei ucişi sau aruncaţi în temniţe, spre templele Tale jefuite şi transformate în case de desfrâu, spre moaştele Cuvioşilor Tăi necinstite, spre Sfintele tale icoane lipsite de îmbrăcămintea lor.

„Doamne, mântueşte Rusia!"

Indreaptă ochii Tăi spre poporul Tău creştin-ortodox, spre casele noastre minate, spre ogoarele noastre pustiite, spre munca noastră împovărată de dări fabuloase, spre balciriche devenite pustii, spre câmpiile nearate, spre copiii fără căpătâi, spre foametea de la ţară, spre întreaga noastră viaţă amară.

...Doamne, A tot milostivul trimite-ne minte şi putere ca să detronăm pe Anti-Christ, ce domneşte peste noi. Aprinde în inimile noastre unirea frăţească, luminează şi condu pe cei puternici şi cinstiţi; încurajează pe cei slabi; întăreşte pe cei fricoşi.

Inspiră Doamne, întregului popor furia sfântă rusească pentru numeroasele morminte fără cruci, pentru fraţii noştri torturaţi, soţiile şi ficele noastre batjocorite, pentru întregul nostru trai rusesc profanat de rânia roşie...

Partizanul convins sprijineşte presa partidului!
Abonaţi-Vă cu toţii la
„Chemarea"
la ziarul cel mai devotat partidului naţional-ţărănesc.
Apare săptămânal.
Costă 180·— Lei pe an, adică 15 Lei pe lună trimis acasă.

Săptămâna politică

După o bucurie prea mare e fatal să urmeze o supărare. Incă nu se potolise entuziasmul cu care Europa întreagă sărbătorise jubileul a 80 de ani de viaţă a harnicului şi neobositului Preşedinte al Republicei Cehoslovace, Masaryk, — şi vestea morţii alor doi alţi mari *oameni* venise să ne întunece această bucurie.

Tocmai când nimeni nu se aştepta murise Generalul Primo de Rivera, salvatorul şi dictatorul Spaniei moderne. Nu-i aşa că e neserios? Un luptător vestit, un dictator rigid şi temut, învingător în mai multe războaie, să moară copilăreşte, stând la masă, după ce mâncase, băuse şi dormise bine...

Cu totul altfel e cazul celuilalt ilustru mort al acestei săptămâni, Lordul Balfour. Acesta „şi-a trăit viaţa". S'a luptat în războaie, a fost primministrul Angliei, preşedintele Camerei Lorzilor, şi încă s'a ocupat şi cu filosofia. La 80 de ani s'a retras în singurătate. Iar la 82, a murit ca orce om de omenie, având mulţumirea datoriei împlinite.

*

Au trecut şi alegerile comunale! Nemulţumiţi — fireşte — sunt liberalii. Cine vreţi să fie, oare nu cei învinşi? Şi interesant, au devenit şi din cale afară de limbuţi. Strigă, se agită... dar cine-i ia în serios?

Mult mai simpatic e Drul Lupu. El, când nu e mulţumit de ceva, pur şi simplu înjură. Ţine cu tot dinadinsul să arete că e cunoscător al folklorului ţărănesc. (Şi implicit că e popular). Te miri însă de unde scoate atâtea înjurături, atât de fantastic plăsmuite?!... Eu cred că se antrenează prin mahalalele Bucureştilor. Cu tot efectul ilariant ce au aceste înjurături asupra ascultătorilor din Cameră, constatăm însă că este aceasta o postură neserioasă pentru un şef de partid. — Un om din gura căruia auzi: „Porcule, Idiotule, Prostule, Canalie", poţi să-l mai consideri om serios?

Orice ar spune liberalii, alegerile comunale au dovedit încă odată, şi într'un mod hotărâtor încrederea masselor în actualul guvern.

Supărarea Drului Lupu care s'a dovedit inexistent la alegeri este deci explicabilă.

*

In curând se va depune pe biroul Camerii proectul de lege pentru reprimarea alarmismului. E o măsură bună contra tuturor colportorilor de ştiri tendenţioase, care numai bine nu aduc ţării.

*

Doamna Sever Bocu a fost aleasă primar la Lipova.

Detestări agresive.

Intâmplarea a făcut să dau azi — după aproape un an — peste un articol furibund, apărut în săptămânala fiţuică „Enyedi Ujsàg" din Aiud, cel mai încăpăţinat focar al iredentismului maghiar, al cărui centru de acumulări şoviniste este Colegiul ref. „Bethlen".

Insuş titlul articolului e o formulă înteţitoare: „Kik mennek Gyulafehérvárra?"... = Cine va merge la Alba-Iulia?

Adevărat! Serbările dela Alba-Iulia, au devenit de atunci multe de toate: pagini glorioase de istorie, filme, cântece, poezii, epopei, poveşti, basme şi amintiri sublime, în sufletele acelora, cari au participat desinteresaţi la deslănţuirea lor extrem de fastuoasă. Ele au fost comentate timp de 2—3 săptămâni, nu numai de întreg aparatul nostru de gândire, nu numai prin întreg vocabularul limbei noastre, ci şi de personalităţi marcante, sosite la noi din alt continent şi ţări streine, fără să fi accentuat cineva printr'o singură iotă absenţa celor ce s'au abţinut conştii dela desfăşurarea lor grandioasă. Numărul de 400 mii asistenţi, a fost îndestulitor pentru a cimenta cu limbi de foc integritatea acestui pământ, sfinţit de oseminte romane şi dace. N'am avut astfel nevoie de interpretări, ţâşnite din fleanca unor javre rabiate şi răspânditoare de calamităţi.

Trecutul obligă!... Littera scripta manet: e vorbă de întrebarea faimoasă, care întruchipează perfect aspectele atitudinei minorităţii maghiare, în clipele evenimentelor din Cetatea lui Mihai-Viteazul: „Cine va merge la Alba-Iulia?... Autorul, printr'o expunere absolut înfierătoare, răspunde cu vârf şi îndesat. Din acest răspuns însă — cu toată violenţa lui neobişnuită — mă preocupă, numai următoarele rânduri dela sfârşit: „Să nu ne dea nouă, maghiarilor cercurile guvernamentale dela serbările din Alba-Iulia, nici o salubritate, numai să nu ne ia ceeace nu ne-au dat şi să ne dea înapoi ceeace ne-au luat. Iar, dacă aceasta se va întâmpla şi dacă va mai fi odată serbare pe lume, la acea vor lua parte şi ungurii, dar la aceasta nu!"...

Se poate imagina mai plausibilă ţinută pentru a deprecia cea mai sfântă manifestaţie a unui popor desrobit, dar stăpânit totuş de credinţa de a-şi împărtăşi toate minorităţile de sub sceptrul său, de aceiaşi libertate de care beneficiază el? La ce serbare mai înălţătoare de duh se gândeşte minoritatea maghiară, afară de aceea dela Alba-Iulia? La o nouă înhămare, la o nouă robire a noastră? Deşarte speranţe în viitor! Oricare ar fi prospectele ademenitoare ale maghiarilor din Ardeal, furaţi azi de nesecătuite iluzii, împreună cu mastodonţii lor de peste Tisa, ar trebui s'o facă oarecum mai încet şi să nu abuzeze de libertatea cuvântului prin faptul suspendării cenzurei, nici prin magicul frazelor injurioase ale celor 16 „patres lamentabili", ajunşi întâmplător în Parlament. Şi cu atât mai puţin volanta „Enyedi Ujsàg", ce în urma eşirilor sale, din cari transpiră cele mai înalte expresii recidiviste de revizuire..., se poate pomeni uşor în faţa unui prohod, oficiat de autorităţile, cari i-au trecut cu vederea pân'acum potlogăriile veninoase, secondate de consideraţii streine...

O. Argeşiu.

După alegerile comunale

Alegerile comunale s'au sfârşit. Tensiunea politică şi atmosfera încărcată proprie oricăror evenimente electorale s'a limpezit.

Contrar tuturor mincinoaselor profeţii, pe cari adversarii popularităţii regimului le-au colportat în lung şi 'n lat, guvernul a eşit victorios din alegeri.

Opoziţia — cea liberală, căci cea averescană e în agonie — a avut tristul prilej să constate că ţara nu uită aşa de uşor toate tâlhăriile şi teroarea trecutului.

Ţăranul român poartă încă vie în amintire perioada de tiranie pe care liberalii au inaugurat-o în viaţa politică a României, în dispreţul oricăror principii constituţionale şi morale.

La ţară trăeşte încă în amintirea tuturor epoca abuzivă a primarilor şi consiliilor comunale liberale, a jandarmilor bătăuşi, a teroarei pe care vre-un agent sau satrap al regimurilor trecute o exercită împotriva populaţiei din o anumită regiune.

De aceea recentele alegeri comunale — venite după cele parlamentare şi judeţene, au însemnat pentru ţărănimea noastră *instaurarea unei epoce într'adevăr noui, prin alegerea adevăraţilor reprezentanţi ai comunelor noastre.*

In sfârşit satele noastre îşi au primarii şi consilierii pe cari i-au dorit şi i-au vrut! O atmosferă nouă pulsează la ţară şi un ritm de muncă nouă şi-a tăiat drum în populaţia noastră rurală.

Guvernul a dobândit pretutindeni o majoritate zdrobitoare de consilieri, deţinând încrederea întregii naţiuni.

De aceea datoria lui şi a noastră a tuturor este de a ne pune la lucru — pentru tămăduirea ultimelor răni lăsate de guvernările negre ale trecutului.

Prefectura judeţului Cluj.

No. 2022 — 1930.

Publicaţiune de concurs

In conformitate cu art. 78 din Regulamentul Legii pentru Statutul funcţionarilor publici, se publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante la judeţul Cluj:

1. Inginer-şef judeţean.
2. Inginer ordinar cl. III.

Pe lângă condiţiunile generale prescrise de art. 5 şi 7 din Regulamentul Legii Statutului funcţionarilor publici, postulanţilor li se mai cere diploma de inginer.

Salariile împreunate cu aceste posturi sunt următoarele:

1. Inginer-şef judeţean, salar lunar 21.350 Lei. plus chiria şi ajutor familiar.

2. Inginer ordinar cl, III, salar lunar 13.700 Lei. plus chiria şi ajutor familiar.

Postulanţii îşi vor înainta cererile inşiruite conform art. 7 din Regulamentul Legii Statutului respective cei aflători în serviciu activ,însoţite de statul de serviciu certificat, până la data de 25 Martie 1930, cunoscând că cererile sosite după acest termen nu se vor lua în considerare.

Cluj la 8 Martie 1930.

Preşedintele delegaţiunei cons. jud. Cluj: *(Indescifrabil)*

Secretar general judeţean
M. Lengyel.

MINISTERUL DE FINANŢE
Direcţiunea Contabilităţii Generale a Statului.

Publicaţiune

Ministerul de Finanţe aduce la cunoştinţa generală că pe ziua de 15 Martie a. c. se va pune în circulaţie, prin Banca Naţională a României şi Sediile sale, monede metalice de 5 şi 20 lei, aparţinând Statului.

Greutăţile şi dimensiunile pieselor sunt următoarele:

Pentru piesele de 20 lei: 27 m. m. diametru şi 7,5 gr. greutate:

Pentru piesele de 5 lei: 21 m. m. diametru şi 3,5 gr. greutate:

Marginea pieselor este zimţată, iar culoarea lor este galben arămiu.

Piesele de 20 lei poartă pe o faţă efigia M. S. Regelui Mihai I, iar pe cealaltă faţă o horă formată din patru ţărance.

Piesele de 5 lei poartă pe o faţă efigia Majestăţii Sale Regelui Mihai I, iar pe cealaltă stema ţării.

Această monedă va servi la înlocuirea biletelor Băncei Naţionale, de 5 şi 20 lei, înlocuire ce se va face treptat şi pe măsură ce transporturile vor sosi în ţară.

Până la primirea întregei cantităţi de monedă comandată, biletele Băncei Naţionale, de 5 şi 20 lei vor circula valabil împreună cu piesele metalice.

Rugăm insistent pe onoraţii noştri abonaţi să achite costul abonamentului.

Scrisori dela Redacţie.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Dl Animal com. Sălbatecu de rând Am urmărit şi noi cu atenţie dezbaterile mai din urmă, extrem de impresionante ale Camerei Am aflat despre debutul distins al dlui Lupu, autorul piesei: *„Injură-te mărgărite"*, înşirând pe firul tradiţiei lupiste, serie întreagă de înjurături veritabile şi nefalşificate, adevărate mărgărite lupiste. Dl Lupu a fost şi de data asta „abil", căci n'avea vreme de loc să dea ascultare unor observaţii strigente, ci ca omul care ştie că nu-i bine ce face şi ce a făcut se prepară la pedeapsă, tot aşa şi Lupu abia că a meditat niţel mai zgomotos dl Nottara şi l-a şi auzit. Probabil că dlui Nottara nu i-a displăcut atenţia încordată a dlui Lupu, care odată şi odată ar trebui să înveţe minte, şi să vadă că şedinţe penibile nici că s'ar putea fără D-Sa.

D. Ascultă com. Să vă spun. Drepturile şi datoriile sunt reglementate de un decret special al nostru redactat de al nostru Tutankamen. Nu-l ştim de rost, tipărit nu-l avem, în scris încă nu-l avem, mă bizui deci pe memoria mea exclusiv acum când îl redau: Iată-l: „Cetitorii şi abonaţii ziarului *„Chemarea"* au *dreptul!!* să plătească odată de două ori la an abonamentul. In acest scop li se acordă următoarele avantaje: pot cumpăra un mandat postal scriind acolo: Către „Administraţia Ziarului Chemarea Cluj, Str. Regina Maria 36. Abonaţii noştri mai au dreptul să meargă ori să trimită pe cineva la oficiul P. T. T. cel mai apropiat în mandatul scris şi cu două bucăţi de „sutare" adnexate, prezentându-le la ghişeul mandatelor. Oficiile P. T. T. îşi vor şti datoria pentru mai departe. Diferinţa dintre cei doi sutari şi 180 Lei cât e abonamentul anual la ziarul nostru, abonaţii au dreptul să nu ţină seamă de el. Drepturile abonaţilor noştri se mai complică şi prin aceea că ne pot recomanda altora să ne citească şi să ne aboneze. Cât despre *datoriile* abonaţilor noştri: ei sunt datori a ne ceti şi a ne aprecia după merit. De datoria abonaţilor noştri mai ţine şi aceea de a-l lua pe Tutankamen şi serios când e vorba de bani şi mai ales de abonamente.

Redactor responsabil:
Dr. A. T. MUREŞAN

Tipografia Naţională S. A., Cluj, Str. Regina Maria No. 36.